

Δημήτρης Γληνός - Ο διανοούμενος ιεροεξεταστής του ΚΚΕ

«Το ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ με βαθύτατη θλίψη αναγγέλλει στον ελληνικό λαό ότι...πέθανε στις 26 του Δεκέμβρη 1943 ο εκλεκτός εκπρόσωπος της ελληνικής διανόησης Δημήτρης Γληνός, μέλος της ΚΕ και της Γραμματείας του ΠΓ της. Με το θάνατο του Δ. Γληνού ο ελληνικός λαός χάνει έναν από τους πιο θαρραλέους μαχητές του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, χτίστη του νεοελληνικού πολιτισμού του και τα ελληνικά γράμματα, η επιστήμη και η διανόηση τον πιο

πρωτοπόρο αντιπρόσωπό τους, το κόμμα μας έναν από τους πιο αγαπημένους του ηγέτες...».

(Ανακοίνωση του ΚΚΕ για τον θάνατο του Δημήτρη Γληνού)

Τον Σεπτέμβριο του 1942, έναν χρόνο μετά την ίδρυση του ΕΑΜ, ο Δημήτρης Γληνός, ένας από τους διανοούμενους που εντάχθηκαν ως όψιμοι κομμουνιστές στις τάξεις του ΚΚΕ, θα δημοσιεύσει ένα μανιφέστο με τον τίτλο «Τι είναι και τι θέλει το ΕΑΜ» -ένα κατ' ουσίαν συγκαλυμμένο κομμουνιστικό προπαγανδιστικό κείμενο. Το κείμενο αυτό, που είναι γραμμένο με ένα δραματικό αλλά και πομπώδες λογοτεχνικό ύφος, θα μπορούσε χονδρικά να διαιρεθεί σε τρία μέρη: Στο πρώτο γίνεται μια περιγραφή της υπάρχουσας κατάστασης, στο δεύτερο γίνεται η έκκληση για ένταξη στο ΕΑΜ και στο τρίτο γίνεται ο αφορισμός όλων αυτών που θεωρούνται προδότες και συνεργάτες των κατακτητών και δίνονται οδηγίες αντιμετώπισής τους, καθώς και για τη στάση που θα πρέπει να τηρείται απέναντι στους κατακτητές.

Σ' αυτό το τρίτο μέρος, ανήκει η ακόλουθη περικοπή από το μανιφέστο του Γληνού:

Να μην επιτρέπετε στις γυναίκες σας, στις αδερφές σας, στις μαννάδες σας, στις κόρες σας, στους συγγενείς σας γενικά, να συναναστρέφονται με τους

ξένους. Να μαστιγώνετε με κάθε τρόπο και να καυτηριάζετε τις ερωτικές σχέσεις με τους ξένους. Να στιγματίζετε τις γυναίκες που παραδίνονται. Κάθε γυναίκα που παραδίνεται στους ξένους είναι κιόλας χαφιές και προδότισσα. Να μεταχειρίζεστε γι' αυτές εξευτελιστικά επίθετα και χαρακτηρισμούς και να κάνετε γνωστό πως μετά τον πόλεμο θα χαραχτεί και στα δυο τους μάγουλα με ανεξίτηλα γράμματα ένα μεγάλο κεφαλαίο «Π», που θα σημαίνει «Πόρνη» και «Προδότισσα».

[...]

Να κυνηγάτε και να στιγματίζετε όλους τους χαφιέδες, τους προδότες, τους καταδότες, τους συνεργάτες της Γκεστάπο και των Καραμπινιέρων να τους περιβάλλετε με την κοινή καταφρόνηση και με την απειλή τις φοβερώτερης τιμωρίας.

[...]

Όλες αυτές οι ενέργειες, οι τόσο απλές, έχουνε μεγίστη σημασία και να μην τις παραλείπετε ποτέ.

Το απόσπασμα αυτό, είναι αρκετό για να αντιληφθεί κάποιος, με ποιον τρόπο και η παραμικρή ανύποπτη επαφή οποιουδήποτε με Γερμανούς και Ιταλούς, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί εναντίον του από τους ιεροεξεταστές του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και να σφραγιστεί με το ανεξίτηλο στίγμα του «προδότη», του «φασίστα», του «γκεσταπίτη», του «συνεργάτη των κατακτητών» κ.λπ. Και είναι γνωστό ότι οι κομμουνιστές εφάρμοσαν αυτή την αποτελεσματική τακτική σε ευρεία κλίμακα. Πας μη κομμουνιστής και μη ανήκων στις τάξεις του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, μπορούσε ανά πάσα στιγμή, να «παρασημοφορηθεί» με το παράσημο του «προδότη» και του «φασίστα» και να έχει, φυσικά, τις ανάλογες συνέπειες. Ειδικότερα τώρα, σε ό,τι αφορά τις γυναίκες που έχρηζαν...χαράγματος, ο κομμουνιστής Άγις Στίνας, στο βιβλίο του «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΟΠΛΑ», αναφερόμενος στα «ανδραγαθήματα» του ΕΛΑΣ, είναι ιδιαίτερα δηκτικός γι' αυτές τις «προχωρημένες» απόψεις του Γληνού:

Σκότωναν φτωχές γυναικούλες γιατί έπλεναν ρούχα Ιταλών ή Γερμανών στρατιωτών. Θανάσιμο έγκλημα, επαίσχυντη αντιπατριωτική πράξη. Από πόσο πατριωτικό πάθος θα φλέγονταν αυτός ο λεβέντης για να σκοτώσει μια μάνα που έπλενε ρούχα για ένα κομμάτι ψωμί για τα παιδιά της.

Σκότωσαν εργάτες γιατί δούλευαν σε γερμανικές επιχειρήσεις. Στους ομαδικούς

τάφους που άνοιξαν στο Περιστέρι, μπροστά στην αντιπροσωπεία των αγγλικών εργατικών συνδικάτων όλα τα πτώματα φορούσαν μπαλωμένα κουρέλια και τα χέρια τους ήταν χέρια εργατών. Τα αγγλικά συνδικάτα και το αγγλικό εργατικό κόμμα είχαν τότε ζωηρά διαμαρτυρηθεί για την επέμβαση των Άγγλων στην Ελλάδα, εναντίον μιας δημοκρατικής αντιστασιακής οργάνωσης. Ο Τσώρτσιλ τους πρότεινε να εκλέξουν μια επιτροπή και να την στείλουν στην Ελλάδα για να γνωρίσει από κοντά αυτήν τη «δημοκρατική αντιστασιακή οργάνωση». Αυτοί ήρθαν και είδαν.

Σκότωσαν γυναίκες γιατί, από την πείνα ή για να σώσουν τα παιδιά τους, δόθηκαν για μια πανιότα ή για μια κονσέρβα σε Ιταλούς ή Γερμανούς στρατιώτες. Αυτή η περίπτωση ήταν πιο σοβαρή. Δεν επρόκειτο μόνον για τον κίνδυνο να δημιουργηθούν φιλικές σχέσεις με τους κατακτητές, αλλά προσέβαλαν την εθνική τιμή και υπήρχε κίνδυνος να μπασταρδέψουν τη ράτσα μας. Μια αυθεντία από την υψηλή διανόηση του τόπου μας, αναγνωρισμένος προοδευτικός, εκπαιδευτικός κ.λπ., προτείνει σ' ένα βιβλίο του, που εξακολουθεί να θεωρείται η «Βίβλος της Εθνικής Αντίστασης», ότι αυτές τις γυναίκες θα τρέπει να τις σημαδεύουμε στο μέτωπο μ' ένα καυτό σίδερο ένα «Π», που θα σημαίνει «προδότισσα» και «πόρνη». Αυτό το βιβλίο του Δ. Γληνού δεν θα πρέπει να χαθεί. Θα πρέπει να μείνει για την ανθρωπιστική και δημοκρατική διαπαιδαγώγηση των νέων!

[...]

Χιλιάδες αθώοι ανύποπτοι άνθρωποι σφαγιάστηκαν δίχως να ξέρουν γιατί, ούτε αυτοί ούτε εκείνοι που εν ψυχρώ τους εκτελούσαν. Ολόκληρες οικογένειες έχουν ξεκληριστεί με το πρόσχημα της συνεργασίας με τον εχθρό, ενώ στην πραγματικότητα κρύβονταν πίσω απ' αυτά οικογενειακά ή προσωπικά μίσση.

Ο Στίνας, προσθέτει στον κατάλογο των λόγων για τους οποίους θα μπορούσε να στιγματιστεί κάποιος ως «συνεργάτης των κατακτητών» και «προδότης», έναν ακόμη, παραθέτοντας ένα άρθρο από τους «νόμους» που είχε εκπονήσει η «κυβέρνηση του βουνού», η ΠΕΕΑ (επίσης μαριονέτα του ΚΚΕ) και αφορούσαν, μεταξύ άλλων τη φορολογική πολιτική (η οποία ουσιαστικά νομιμοποιούσε τις ληστρικές επιδρομές του ΕΛΑΣ), η παραβίαση της οποίας επέφερε ποινές βαριών προστίμων, φυλάκισης, ακόμη και θανάτου:

Για να επιβάλλει αυτές τις δρακόντειες ποινές το ΕΑΜ, μπορεί να φανταστεί κανείς με πόση προθυμία έδιναν οι αγρότες την εθνική και πατριωτική τους εισφορά.

Το άρθρο 14 λέει ότι: «Κάθε φορολογικό όργανο που προσπαθεί να εφαρμόσει στις περιοχές που ισχύει η εισφορά της Πράξης αυτής για λογαριασμό της κυβέρνησης των κατακτητών ή των αποκεντρωμένων δημόσιων, δημοτικών, κ.λπ. υπηρεσιών της, **ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΔΡΑ, Ή ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΖΕΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΑΥΤΗΣ, ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΣΑΝ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΚΑΣΤΕΙ ΣΑΝ ΕΝΟΧΟΣ ΕΣΧΑΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ**» (τα κεφαλαία δικά μας).

Η παραμικρή διαμαρτυρία για τα φορομνηχτικά μέτρα της ΠΕΕΑ, σήμαινε παραπομπή στο στρατοδικείο με την κατηγορία της «εσχάτης προδοσίας» και φυσικά θάνατο. Απ' αυτό και μόνο, μπορεί κανείς να καταλάβει τι καθεστώς θα ήταν η «λαοκρατία» του ΕΑΜ και του ΚΚΕ.

Στο πιθανό ενδεχόμενο της επίθεσης των κομμουνιστών στην Αθήνα για την κατάληψή της, ο Γληνός ήταν αυτός που είχε προτείνει -ή τουλάχιστον από τους πρώτους- τη σύλληψη και την «εξουδετέρωση» (εξομαλυντικός όρος για την εξόντωση) χιλιάδων «συνεργατών» των Γερμανών. Κάτι που έγινε πράξη τελικά κατά τα αιματηρά «Δεκεμβριανά» του 1944. Περί αυτής της πρότασης του Γληνού, αναφέρεται ο υπ' αριθμόν 2 στην ηγεσία του ΚΚΕ εκείνη την εποχή, Γιάννης Ιωαννίδης («Αναμνήσεις»):

Εμείς είχαμε την ΟΠΛΑ και ξέραμε όλους τους συνεργάτες των Γερμανών. Εμείς είχαμε επισημάνει μαζί με τον Στέργιο τον Αναστασιάδη (σ.σ.: Ο αρχηγός της ΟΠΛΑ), εγώ ήμουν στην Αθήνα, δεν είχα ακόμη αρρωστήσει, είχαμε επισημάνει τα πρόσωπα εκείνα που με την πρώτη ρήξη θα έπρεπε να πιάσουμε και να εξουδετερώσουμε. Ωστε αυτοί, οι Εγγλέζοι και οι άλλοι, να μην έχουν άνθρωπο που να τους εξυπηρετήσει.

Αυτή η σκέψη μου ήταν σκέψη που την κάναμε μαζί με τον Γληνό προτού ακόμη βγούμε στο βουνό. Ο Γληνός είχε αυτή τη σκέψη επειδή είχε και πείρα από τα άλλα πραξικοπήματα που γινόντουσαν από παλιά στην Αθήνα. Και μου 'λεγε: «Γιάννη, θα πιάσουμε πέντε-έξι χιλιάδες ανθρώπους στην Αθήνα και στον Πειραιά και μια αντίστοιχη αναλογία στη Θεσσαλονίκη και σε μερικές άλλες μεγάλες πόλεις. Θα τους πιάσουμε ξαφνικά με μια έφοδο, εφόσον θα ξέρουμε που κάθεσαι καθένας από αυτούς. Θα τους πιάσουμε, θα τους εξουδετερώσουμε και έπειτα αυτοί θα μείνουν ξεκρέμαστοι. Γιατί δεν θα 'χουν με ποιους να τους αντικαταστήσουν. Κι αυτοί που θα μείνουν, γιατί με πέντε-έξι χιλιάδες δεν τους πιάνεις όλους, θα χώσουν το κεφάλι τους στο καβούκι και δεν θα κινηθούν».

Και έτσι ήταν δηλαδή. Εγώ το είχα δει αυτό και είχα πεισθεί με την άποψη του Γληνού και από την πείρα έβλεπα πως στα διάφορα πραξικοπήματα που γίνονταν εξουδετερώνονταν οι αντίπαλοι. Εμείς θα τους εξουδετερώναμε γιατί κάναμε επανάσταση και η επανάσταση δεν ξέρει άλλα. Τα άλλα είναι πράσινα αλόγα. 'Όταν κάνεις εμφύλιο πόλεμο δεν τον κάνεις με συναισθηματισμό. Κάνεις εμφύλιο πόλεμο. Θα εξουδετερώσεις τον εχθρό με όλα τα μέσα. Πιο σκληρός πόλεμος από τον εμφύλιο δεν υπάρχει. Έτσι;

Λοιπόν, αφού εμείς κινήσαμε να κάνουμε αυτό το πράγμα και είχαμε φτάσει και στο σημείο αυτό, εμείς έπρεπε να εξουδετερώσουμε αυτόν τον κόσμο.

Ο Γληνός, σε σχέση με τις απόλυτες θέσεις του όσον αφορά τις επαφές με τους κατακτητές και τους συνεργάτες τους, δεν ήταν ωστόσο και τόσο συνεπής. Διαβάζουμε και πάλι στις «Αναμνήσεις» του Γιάννη Ιωαννίδη:

Η υπόθεση Γληνού

Όταν ήρθα εγώ από την Πέτρα, ρώτησα αμέσως για τον Γληνό, για το τι γίνεται ο Γληνός.

- Δεν έχουμε καμία επαφή με τον Γληνό, μου είπανε.
- Γιατί;
- Γιατί δεν έχουμε εμπιστοσύνη.
- Μα, δεν έχετε εμπιστοσύνη στον Γληνό; Και από που το βγάζετε αυτό;
- Να, λένε, τους είχανε πιάσει οι Ιταλοί, τον Γληνό και μερικούς άλλους και έπειτα τον άφησαν και αυτόν και τους άλλους.

Αυτοί ήτανε άνθρωποι μεγάλοι των γραμμάτων κ.λπ. και επειδή και ο Γληνός ήτανε εξόριστος στη Σαντορίνη και γύρισε τον πιάσαν οι Ιταλοί και τον άφησαν. Και για να τον αφήσουν, σου λέει, κάτι συμβαίνει με τον Γληνό. Καμμιά δήλωση, καμμιά υποχώρηση και τα ρέστα.

Εγώ, γνωρίζοντας τον Γληνό, γιατί τον έζησα από την αρχή μέχρι το τέλος, κατεπλάγην από αυτό και φυσικά τους είπα ότι αυτά τα βρίσκω παιδαριώδη πράγματα και ότι εγώ θα 'ρθω σε επαφή με τον Γληνό, να ξεκαθαρίσουμε αυτή την υπόθεση, να δω και πως σκέφτεται κ.λπ.

Ρώτησα και για την παλιά Κεντρική Επιτροπή, μιας που ήξερα ότι η «Προσωρινή Διοίκηση» ήταν η χαφιέδικη και ήταν εκεί μέσα ο Γιάννης Μιχαηλίδης, ο Μπάμπης. Έκανα λοιπόν τη σκέψη ότι εγώ θα χωθώ μέσα σ' όλα για να καθαρίσω όλη αυτή την υπόθεση. Όπως και έγινε.

Βρίσκω τον Γληνό. Ε... Όταν με είδε... Έκλαιγε... Με αγκάλιασε κ.λπ.

- Τι γίνεται Δημητράκη;
- Να, λέει, κάθομαι έτσι. Δεν βλέπω κανέναν, κανέναν δεν έρχεται να με δει.

Δεν ξέρει ότι τον έχουν απομονωμένο και εκφράζει το παράπονό του γιατί δεν πάει κανέναν να τον δει. Του μίλησα εγώ και του είπα πως έχει η υπόθεση και

πως έγινε.

- Γιάννη, μου λέει, με πιάσαν εμένα και τους άλλους και μας άφησαν. Από τότε και εγώ δεν έκανα καμία προσπάθεια, αλλά ούτε και κανέναν να με δει, να με μιλήσει κ.λπ.

Μιλήσαμε αρκετά. Και για την κατάσταση κ.λπ. Μου λέει: «Είμαι ολόψυχα διατεθειμένος να δώσω και τη ζωή μου για την υπόθεση του κινήματος. Δεν είμαι από εκείνους τους νεαρούς που μπαίνουν στο κίνημα και φεύγουν. Εγώ μπήκα μεγάλος στο κίνημα και μπήκα πεπεισμένος».

Εγώ πείσθηκα απόλυτα ότι κακώς είχε απομονωθεί ο Γληνός.

Ο Γληνός, προφανώς από ντροπή, δεν αναφέρει πως οι Ιταλοί τον άφησαν ελεύθερο κατόπιν παρεμβάσεως του κατοχικού πρωθυπουργού, Κωνσταντίνου Λογοθετόπουλου. Το αναφέρει όμως ο ίδιος ο Λογοθετόπουλος («Ίδου η αλήθεια»):

Ο τότε γενικός γραμματέας του κομμουνιστικού κόμματος κ. Δ. Γληνός, συλληφθείς υπό των ιταλικών αρχών, αφέθη ελεύθερος κατόπιν προσωπικής εγγυήσεώς μου προς τον πληρεξούσιον της Ιταλίας κ. Chigi.

Επιπλέον, ο Γληνός και όσοι καταφέρονται εναντίον των «Ράλληδων», «ξεχνάνε» να αναφέρουν, πως ως εκπρόσωπος του ΚΚΕ, είχε επαφές με την, επίσης, κατοχική κυβέρνηση του Ιωάννη Ράλλη, με σκοπό, υποτίθεται, την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ ΚΚΕ και ΕΔΕΣ Αθηνών. Ο σύνδεσμος της επαφής, ήταν ο Ιωάννης Βουλπιώτης, που υπήρξε μαθητής του Γληνού. Ποιός ήταν όμως ο Βουλπιώτης; Υπήρξε γαμπρός του Γερμανού μεγαλοβιομήχανου Ζίμενς, με πολλές διασυνδέσεις στη Γερμανία, ένας εκ των διευθυντών του, διευθυντής της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και εμπνευστής της οργάνωσης των Ταγμάτων Ασφαλείας. Ο Βουλπιώτης ενημέρωσε εγγράφως τον Ιωάννη Ράλλη για την επίσκεψη του Γληνού, στις 25 Μαΐου 1943. Θα ήταν, φυσικά, αφελές να ισχυριστεί κάποιος, πως ένα κατ' ουσίαν ανεπίσημο εσωτερικό κυβερνητικό έγγραφο, θα μπορούσε να ψεύδεται και

να είναι ανειλικρινές. Η επιστολή του Βουλπιώτη, είναι δημοσιευμένη (και πρωτότυπη) στο βιβλίο του ιστορικού ερευνητή Δημοσθένη Κούκουνα, «Οι μυστικές διαπραγματεύσεις του ΕΑΜ με την κυβέρνηση Ιωάννη Ράλλη και η διάσπαση του ΕΔΕΣ». Ο Κούκουνας, ο οποίος έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με την περίοδο της Κατοχής, δίνει μια μάλλον βάσιμη εξήγηση, όπως προέκυψε κι απ' την εξέλιξη των γεγονότων, στον λόγο που ώθησε το ΚΚΕ να έρθει σε επαφή με την κυβέρνηση Ράλλη:

Ο Βουλπιώτης όμως προχώρησε και παραπέρα (σ.σ: Εννοεί, από την δημιουργία των Ταγμάτων Ασφαλείας). Αφού πρώτα είχε διεισδύσει στον ΕΔΕΣ Αθηνών, την ηγεσία του οποίου είχε δέσει υπό τον απόλυτο έλεγχό του, πέτυχε να προσεταιρισθεί -μέσω του στρατηγού Θεοδ. Πάγκαλου, του άλλοτε δικτάτορα-τον ειδικό απεσταλμένο της Κυβερνήσεως Μέσης Ανατολής Ιω. Τσιγάντε, ο οποίος, έχοντας ευρύτατες εξουσιοδοτήσεις από τον τότε αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως Παν. Κανελλόπουλο, είχε προσανατολιστεί στην αποδοκιμασία του ΕΑΜ και στην αποδοχή της ιδρύσεως των Ταγμάτων Ασφαλείας, ίσως μέσα σ' ένα πιο πανεθνικό πλαίσιο. Εξ αιτίας αυτού του λόγου, το ΚΚΕ πανικοβλήθηκε. Και έστειλε τον Δημήτρη Γληνό από σπίτι του Βουλπιώτη για να βολιδοσκοπήσει και να κερδίσει χρόνο.

Στην αναφορά του Βουλπιώτη προς τον Ράλλη (που επιβεβαιώνει και την παρέμβαση Λογοθετόπουλου υπέρ του Γληνού), μεταξύ άλλων, αναφέρεται:

Προ μιας εβδομάδος, ως σας ανεκοίνωσα, με επεσκέφθη ο κ. Γληνός, όστις, ως γνωρίζετε και υμείς, είναι εν ενεργεία Γεν. Γραμματεύς του ΚΚΕ. Ούτος δεν έχει συλληφθή παρά των αρχών κατοχής τη εγγυήσει του κ. Λογοθετοπούλου, ότι από μακρού χρόνον απέχει της ενεργού πολιτικής.

[...]

Με τον κ. Γληνόν, με συνδέει από πολλών ετών αμοιβαία φιλία και εκτίμησις... Κατά την τελευταίαν του επίσκεψιν λοιπόν ο κ. Γληνός αφ' ου ως σας ανέφερα και προφορικώς με ηρώτησε ποιοι ήσαν οι λόγοι οι οποίοι σας ήγαγον εν τη πραγματικότητι εις την ανάληψιν της Πρωθυπουργίας και αφ' ου τω εξήγησα λεπτομερώς και σύμφωνα με την αλήθειαν, ότι δηλ. μόνον η διαγωγή και αι προθέσεις του ΚΚΕ σας ήγαγον εις την απόφασιν αυτήν, μου ανεκοίνωσεν, ότι έρχεται εξουσιοδοτημένος από το ΚΚΕ όπως με παρακαλέση αν θα ήμην διατεθειμένος να μεσολαβήσω όπως καταβληθή προσπάθεια συνεννοήσεως μεταξύ του ΚΚΕ και του ΕΔΕΣ Αθηνών.

Ο Ράλλης, παρ' ότι είχε επιφυλάξεις για την ειλικρίνεια του ΚΚΕ και τους πραγματικούς σκοπούς του, λόγω της επιμονής του Βουλπιώτη, αλλά και γιατί δεν ήθελε να δώσει στο ΚΚΕ το άλλοθι ότι, σε αντίθεση με αυτό, υπήρξε αδιάλλακτος, άναψε το πράσινο φως για να ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις. Ανάμεσα στις προτάσεις που υπέβαλε του ΚΚΕ, ήταν και ο μη εξοπλισμός των Ταγμάτων Ασφαλείας. Ο Ράλλης, προς μεγάλη έκπληξη του ΚΚΕ, δέχθηκε τον όρο αυτόν. Όπως ήταν φυσικό, το ΚΚΕ, μετά από αυτή την απρόσμενη συγκατάβαση του Ράλλη, προέβαλε και νέους όρους που προέβλεπαν την αποκήρυξη του Ζέρβα ως προδότη από τον ΕΔΕΣ Αθηνών και την ένοπλη αντιμετώπιση των Άγγλων από ΕΛΑΣ-ΕΔΕΣ Αθηνών, οι οποίοι και απορρίφθηκαν.

Σε σχέση τώρα, με τον Γληνό ως άνθρωπο των γραμμάτων, είναι γνωστές οι απόψεις του για τη γλώσσα (δημοτικιστής). Παρουσιάζουν ωστόσο μεγαλύτερο ενδιαφέρον οι «προχωρημένες» απόψεις του για το ζήτημα της ορθογραφίας της ελληνικής γλώσσας... Αφού διαπιστώνει πως το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα «είναι απόλυτα καθυστερημένο και χρειάζεται ριζική αναδιοργάνωση»., αναλύοντας τα αίτια της «αγραμματσύνης» (sic), προτείνει σε σχέση με την ορθογραφία τα εξής (διατηρείται η πρωτότυπη ορθογραφία):

Η σημερινή ελληνική ορθογραφία δε μπορεί να κρατηθεί. Οι λύσεις είναι τρεις:

1) *Ναπλοποιηθεί το σημερινό ορθογραφικό σύστημα συντηρητικά. Δηλαδή: Να καταργηθούν οι τόνοι και τα πνέβματα. Ο Ελισαίος Γιανίδης έχει προτείνει ένα αρκετά καλό σύστημα ως προς αυτό. Ένα άλλο σύστημα είναι να κρατηθεί ένας τόνος για κάθε τονιζόμενη λέξη. Να καταργηθούν τα διπλά σύμφωνα παντού. Το αυ, ηυ, ευ, να γράφονται όπως προσφέρονται. Η συνίζηση να γράφεται παντού με ι.*

2) *Να εισαγάγουμε τη φωνητική ορθογραφία. Οι Έλληνες της Ρουσίας έκαμαν την αρχή. Μπορούμε να μελετήσουμε το σύστημά τους και να το διορθώσουμε.*

3) *Να πάρουμε το λατινικό αλφάβητο.*

Την τρίτη λύση θεωρούμε για την καλύτερη, γιατί πρώτα πρώτα μας εισάγει μορφικά στην οικογένεια των εβρωπαϊκών λαών, έπειτα λύνει με μιας ολόκληρο το ορθογραφικό πρόβλημα. Δε θα μπορεί και θέλοντας κανείς ναορθογραφήσει. Τρίτο και πολύ σπουδαίο: Διατηρεί ανέπαφη την ορθογραφία της αρχαίας και

της αρχαίζουσας, δε δημιουργεί επομένως, διπλές οπτικές εικόνες για κάθε λέξη. Έτσι η ψυχολογική αντίσταση για όλους μας υπερνικιέται με μιας και εφκολύνονται, όσοι θα μαθαίνουν τα αρχαία ελληνικά. Ως προς το ζήτημα του «Εθνικού φιλοτίμου» αρκεί να υπενθυμίσουμε, πως και οι πρόγονοί μας το αλφάβητο το πήραν από τους Φοίνικες και ακόμα πως το λατινικό αλφάβητο κατάγεται από το ελληνικό.

(Περιοδικό «Πρωτοπορία», τεύχος 3, 1930)

Δηλαδή, κάτι σαν αυτό...

ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΚΟΜΥΝΙΣΤΗΣ

3
1930
Π. 1111
Χρ. 7 Αρ. 10 1930

ΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΜΗ ΚΟΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

από προχθόνιας ημερας προαγωγής υπαρχουν μεγαλην με εργασιας περιουσιας. Τη δουλειαν αυτην μας τη εδωκεν ο καθοδηγητης και ο καθοδηγος του Ανεταρου Σοβιετ της ΕΣΣΔ. Για νωστο, απι μεγαλο σοφο επιλογιστικη αυτη.

ΤΟ ΣΟΒΙΕΤ ΤΩΝ ΛΑΙΚΩΝ ΚΟΜΙΣΑΡΩΝ ΤΗΣ ΕΣΣΔ ΕΠΙΚΙΡΟΣΕ ΤΗ ΠΛΗΡΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΑΝΑΠΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΑ ΑΣ ΑΓΟΝΙΣΤΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΥ ΠΛΗΡΟΥΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΜΑΡΙΥΠΟΛΙΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
Η. Η. (μ.κ.) Υ.
ΕΦΘΙΣΙ της είνταξιας:
εσφαιρικη Ρεσπομπλικη 35.
Τηλέφωνο 69.

Προλετάρι όλυ το κόσμου, ενωθείτε!

ΚΟΛΕΧΤΙΒΙΣΤΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ—ΒΓΕΝΙ ΚΑΘΕ ΠΕΝΤΑΜΕΡΟ.

αριθμ. 4 (16). **ΤΕΤΑΡΤΙ 21 ΤΥ ΓΕΝΑΡΙ 1931.**

Προλετάρι όλυ το κόσμου, ενωθείτε!

αγροτικατα εργατικατα αεγια για ίσου, βελωθικα!

ΚΟΚΙΝΟΣ ΚΑΠΝΑΣ

ΠΕΜΤΗ
2
ΤΥ ΑΠΡΙΛΙ 1936
Χρ. V-σε. Αρ. 16 (221)
Αθήνα της είνταξιας:
Συγγρη, αρ. Φροντα
αρ. 185-186

Όργανο της Αγκυρικής κομμουνιστικής επιτροπής, της Ελληνικής Σοβιετικής (μπαλκάνικης) της Γαλλίας, της Κεντρικής Εγγυητικής Επιτροπής της Αρμενικής Σοβιετικής Δημοκρατίας, της Αγκυρικής της της αρμενικής επιτροπής ΚΚΕΣΣΔ, της Συγγρη.

„ΚΟΚΙΝΟΣ ΚΑΠΝΑΣ“ Γαλλία της γαλλοσλοβενικης—Όργανο αγκυρικού οβιακου ΚΚΕΣΣΔ, ΠΚΕ ΑССР, Αγκυρική, η ΣυγγρηΚΚΕΣΣΔ

ΝΑ ΕΤΙΜΑΣΤΥΜΕ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΑΓΗ ΤΩΝ ΚΟΜΑΤΙΚΩΝ ΝΤΟΚΥΜΕΝΤΩΝ

Από τέλος με επιτυχία τον ελέγχον τον κομματικόν ντοκουμεντων, το κομμα αρχίζει να τα αλλάζει.

Η αλλαγή αυτή του ενός παραπερα σταθμού για να μη σε τικου το κομματικόν ντοκουμεντων, για να μεταβιθουν καλύτερα η κερωνιστικη, για την παραπερα πάλι να καθαρώνουν η γραμμή του κομματικού ντοκουμεντων το **LENIN-ΣΤΑΛΙΝ**.

Όπως η μοναχία στον κόσμο, έτσι στην Ελλάδα, στο μεταστροφή των κομμουνιστών μας τακτικώς χωράει να τα είνταξιας 24.11.36.) η προετοιμασία για την αλλαγή των κομματικόν ντοκουμεντων δεν παύει καθόλου να αναπτύσσεται. Έξω δεν τα γράφουμε με τα είνταξιας της Κ.Ε. οφρουν η κερωνιστικη, με τα τα είνταξιας τα μετάρη της Αγκυρικής επιτροπής (Γραμμή). Το κομματικόν αρχή ξεκινάει να μεταβιθεται.

Τα κερωνιστικη να ελέγχο κινούνται πάνω στο τραπέζι το μεταστροφή. Όπως είνταξιας τα είνταξιας επιτροπής, έτσι με τα μετάρη προετοιμαστικη κερωνιστικη

ΑΠ' ΤΟ ΕΚΣΟΤΕΡΙΚΟ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΜΕΝΕΣ (ΣΤΑ) 1500 καπνεργατες της Ελλάδας (Μακεδονία) κερωνιστικη απεργία εναντι στο καπιταλιστή του κερατο να το έλασεν απιτι 10.11.36 είνταξιας. Στην Ελλάδα βασική μετάρη κερωνιστικη 1500 κερωνιστικη κερωνιστικη κερωνιστικη είνταξιας στο πάλι, Σοβιετικων 35 κερωνιστικη.

ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΔΙΕΦΘΙΣΙ ΤΙΣ ΣΙΝΤΑΚΣΙΣ:

Εφημερίδα «Κόκινος Καπνας»

Δρόμος Οχτωβριανίς Επανάστασις Δρ. 2

Τηλέφωνο σιντάχτι Δρ. 3-23.

ΕΓΓΕΝΙ ΚΑΘΕ 6 ΜΕΡΕΣ.

«Τόσο με πιράζει η δουλία στην οποία το καθίκον με υποβάλει, τόσον ποθο την ελευθερίαν την οποίαν η κινονική θεζμική μου απαγορεύει, όστε μου καταβεν πολλές φορές η ιδέα τις αυτοκτονίας. Αποροπός η άνθρωπι σφιριλατισανε τέπιες αλιείδες η ίδι για τον εαφτό-τους. Τιμή, καθίκον, αξιοπρέπια κ.τ.λ. θρυσκία, νόμι, πρόλιπες, όλα κε τιποτες άλλο. Ο! πόσο ζιλέδο της τσιγάνος Ινε η μόνι άνθρωπι, η αλίθινι άνθρωπι».